

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Ветерани:
Телевизионерът
Степан Калчев

12 септември 2014 г. • година IV • брой 88

Акценти

90 ГОДИНИ „АРСЕНАЛ“ В КАЗАНЛЪК

„АРСЕНАЛ“ СЕ ПОДГОТВЯ ЗА ФИРМЕНИЯ СИ ПРАЗНИК

- на КНСБ Атанас Бозов и на КТ „Подкрепа“ Любомир Лалев. Първият ръководител на фирмата утвърди и подобрен организационен план за празника. Контроль и координацията по неговото изпълнение са поверени на Янко Костадинов - директор „Финанси и икономика“ на дружеството.

За работното време на 10-ти октомври ще излезе специална заповед. В същия ден през Западния портал ще бъде осигурен свободен достъп до празнично украсен и озвучен фирмени стадион, където ще бъде организирано и търговско обслужване на доставни цени. Фирменият музей ще е отворен за посетители през целия ден. По традиция, празникът ще бъде предшестван от спортни турнири по футбол, волейбол, народна топка, стрелба и дърпане на въже. Ще бъде проведено и Първенство по детски футбол. Алеята на първенците, възстановена преди 6 години по идея на изпълнителния директор Николай Ибушев, ще бъде актуализирана с нови имена и снимки на най-добрите в труда за 2014 година. Предложението постъпват от заводските ръководства и главна дирекция. В деня преди фирмения празник ще бъде проведена и традиционната среща на първенците в труда с ръководството на „Арсенал“.

На тази респектираща годишнина е посветен фирменият празник на „Арсенал“ АД тази година - той ще бъде проведен на 10-ти октомври 2014 г. /петък/ на стадион „Арсенал“.

Вече стана традиция празникът – наследник на Ден на машиностроителя, да е и Ден на отворените врати. И тази година ръководството на дружеството ще покажи своите бивши работници и всички граждани на община Казанлък да посетят празничните изяви.

Още преди повече от месец Изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев учреди организационен комитет, в състава на който са и председателите на двата фирмени синдиката

ОТ 7-МИ СЕПТЕМВРИ

26 АРСЕНАЛЦИ ОТНОВО НА ЯПОНСКОТО ХОРО

26 казанлъчани заведе тази година на традиционното танцово турне в Япония Христо Стоянов, художествен ръководител на арсеналския фолклорен танцов ансамбъл и директор на фирмения Дом на културата. Вече 16 години арсеналските танцьори, водени от Стоянов, показват на чувствителните японски естети красотата на българския фолклор. И тази година

участията, концертите и българския ресторант са вече готови и дори изпратени тук, в Казанлък.

Турнето, стартарило тази година на 7-ми септември, ще продължи до 25-и септември. Има голяма вероятност в края на концертните пътувания арсеналци да бъдат приети от българския дипломат №1 в Страната на изгряващото слънце – Ге-

цето на „Арсенал“ АД и представителния му фолклорен ансамбъл. Близо 60 участници от цяла Азия ще танцуваат по време на фестивала. Част от тях, според предпочитанията си, имат и български танци в репертоара. Фестивалът, който се провежда по повод всенародните празници за рождения ден на японския император, събира участниците на Глоубъл Ар-

Гл. художествен ръководител Христо Стоянов с танцьори от ансамбъл „Арсенал“

с групата заминава и специален готвач, който ще пригответ традиционна родна храна за българския ресторант, нарочно рекламиран като част от програмата на празника в Мунаката. Рекламни материали на японски език за

орги Василев. С групата ще пътува и първата подгласничка на Царица Роза 2014 - Ренета Колева. Царицата ще домакинства Световния фестивал на България в гр. Мунаката, чийто съорганизатор са казанлъчани в ли-

на - огромен спортен комплекс, разположен в паркова среда, където са провеждани и Азиатските спортни игри.

Продължава на стр. 4

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5

Арсеналска гордост:
История за динозаври,
танци и любов

на стр. 7

Министър Коларова:
Политиката вън от училище

нал“ и ръководствата на синдикатите.

Фирменият вестник „Трибуна Арсенал“ ще посвети на 90-ата годишнина на предприятието специална рубрика „90 години „Арсенал“ в Казанлък“. В предпразничния брой изданието ще публикува и подробна програма за фирмения празник.

През 2014 г. се навършват 90 години от установяването на „Арсенал“ в Казанлък и 136 години от създаването на предприятието в Русе, където през 1878 г. с Указ №1 на княз Дондуков е поставено началото на специална фабрика за обслужване на новосъздадената българска войска – Русенски артилерийски арсенал.

В началото на 1891 г. с Указ №10 на княз Фердинанд оръжейната фабрика е преместена в София – сформиран е Софийски артилерийски арсенал.

През 1924 г. с Указ №1 на цар Борис III и със Закон, приет от ХХI-то Обикновено народно събрание, предприятието е преместено в Казанлък под наименованието Държавна военна фабрика – днесните „Арсенал“.

Седмица преди празника на видео стената на ДК „Арсенал“ /града/ ще бъдат изльзвани видео материали, свързани с историята и настоящето на „Арсенал“ АД.

Юбилейният празник ще започне на 10-ти октомври в 9 ч. на стадион „Арсенал“ с откриване на финалите на спортните турнири с участието на Мажоретния състав при СОУ „Екзарх Антим I“. Спортните турнири ще бъдат закрити с официално награждаване на победителите.

Официалната част на празника ще започне в 12 ч. Веднага след нея ще започне празничният концерт с участието на:

- Фолклорните танцови формации „Арсенал“;
- Деца от арсеналската Детска градина „Буратино“;
- Актьора и певец Руслан Мъйнов;
- Дуета Кристина Димитрова и Орлин Горанов;
- Клуба по спортни танци към НЧ „Искра“ – „Киара-Н“. Концертът ще завърши с традиционното празнично арсеналско хоро.

Празничният ден ще приключи в ДК „Арсенал“, където от 19 ч. при свободен вход Театър „Любомир Кабакчиев“ ще представи спектакъла „Бъндрограунд“ от Христо Бойчев.

Всички празнични изяви по случай 90-ата годишнина на „Арсенал“ на казанлъчка земя ще бъдат заснети с видео камера. Видеоматериалът ще бъде предаден за съхранение във фирмения музей.

Мария Рашкова

arsenal
ОБЯВА

„Арсенал“ АД - гр. Казанлък търси да назначи на работа инженери и техници, които да работят като конструктори на нестандартно оборудване, щампи, щанци и машини - срещу много добро заплащане по договорка.

За справки на тел.: 0889 632 071

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Светан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Петрова Петрова, Мария Пискова, Миран Маденджийян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

Стоп кадър:

ТЕЛЕВИЗИОНЕРЪТ СТЕФАН КАЛЧЕВ

Кой не знае Стефан Калчев?
- Кой не е гледал Телевизия „Казанлък“?... Телевизията, която в средата на 90-те казанлъчани и хората от Долината разпознаваха като своя, която сутрин им казваше „Добро утро!“, а вечер „Лека нощ!“, която широко бе отворила своите врати за думата и на „малкия човек“ и на „големия политик“, която в директни предавания слагаше редом водачите на БСП и СДС, провокираще свободни дискусии; тичаше по дирити на малките и големи културни и спортни събития и ги показваше на публиката, не защото има склонен рекламиран договор за това, а защото просто: такъв е животът!
„Такъв е животът!...“, казва с широка усмивка човекът, създадъл ТВ „Казанлък“. Стефан Калчев. Близо 7 години, откакто Ефирната Казанлъшка спря да излъчва, той не рови болезнено в миналото, за да си пита: „Зашо?“. Той знае защо. И казва мъдро: „Такъв е животът!“. Този принцип на всяка събърежаваша се медия за него май е принцип и на собственото му живееене. Интересно живееене: Живот като на кино... И в метафоричния, и в буквалния смисъл. Защото киното на Калчев е професия. А какво е киното без качествена драма? Драматургията на живота е основа, което винаги е възнувало казанлъшкия Телевизионер №1.

И Истината за онова, което става, което ни се случва всеки ден: „Историята се пише всеки ден и, ако пропуснеш нещо, историята вече не е същата. Не е истинска.“ Калчев казва това и спокойно отсича: „Това е принципът, който ме е ръководил.“ И за да е верен на принципа, в интерес на истината, той не отрича: „Всичко почва в „Арсенал“.

Стефан Калчев открива себе си за Седмото изкуство в Кино-фото клуба на казанлъшката оръжейница. В „Арсенал“ той идва след казармата – през 1967-ма. Постъпва като конструктор в инструменталния Завод б. 6. За младежа, завършил по строгите правила, прилагани в казанлъшкия механотехнически, школата на производството, е още по-серийна: „Високите критери на производството са нещо друго от обучението в училище. Имах чувството, че втори техники карам...“. Калчев признава, че в „Арсенал“ попаднал „в нови измерения“, но свикнал за две-три години и даже почнал да се справя много добре. „Арсенал“ ме дисциплинира, обобщава с една дума никогашният конструктор. През 1972-ра го праща в Бюрото по стандартизация и нормоконтрол на техническата документация, където става проверяван на доскоршните си колеги от Завод б. В задачите на Калчев е да контролира и документацията на заводите 7 и 2. „Не е много приятно да контролиращ довчараш си колеги, но когато се отнасяш с хората като към хора, проблеми няма“, казва Калчев за

ситуацията, в която изпаднал тогава. Повечето работата била по преработването на съветска документация в български вариант, нужен за производството. Не му било трудно, опитът от Завод б. където стандартизи-

е най-синтетичното изкуство“, научил там Калчев. И още: „Фотографията е усещане за нещата, но и учене – също, трупане на знания.“ Професионалът се смее: „Не можеш да озвучаваш сатира с Вагнер, не става!“.

Бил, силен човек ли е бил или слаб? „Силен е бил“, отговаря авторът на един от най-серийните филми за емблемата на Казанлък – Димитър Чордакийски.

Все така, провокиран от драматургичната линия на живота

той реди точни цитати, вицове, ярки разкази по лично преживяно... Но никога самоценно, винаги – в търсение на коренината на нещата, на драмата, на Истината. С усмивка.

Пак в интерес на истината Калчев разказва за раждането на ТВ „Казанлък“. По времето на синия, но и арсеналски кмет – Бончо Сарафов, се ражда идеята за местна ТВ. Особено е „навит“ за това замкомът Костадин Димов. Ползват предавателя на Тюлбето. В студия навърх Новата 1992-ра година мъкнат техника до кулата на баира и пускат кмета Бончо Сарафов с поздрав за казанлъчани... „Като един Тодор Живков...“, шегува се Калчев. Идеята е подкрепена от приятеля на Калчев, шефа на местния предавател, инж. Стефанов. Почват предавания всяка седмица, обаче нещата са „на ръба“ на закона и Стефанов го постигат санкции: няма лиценз. В хода на събитията се оказва, че Общината няма право на такава дейност и ще е нужна фирма. Небезвестният театър Васил Белев се притичва на помощ. Него-вата фирма „Ивайлъ“ въръзката състаника – Бърдоков не е случайна.../ бързо става от ЕТ на ООД. С фирма под ръка Калчев отива на изпит в София. Изпитът не е проблем. Вече го познават като автор на десетки филми и носител на много награди, дори селекционер на ленти за фестивали. Но – лицензът се бави... До заветния май 1995-та, когато Калчев, заедно с още 17 телевизии в страната, получава официално лиценз за дейност на ТВ „Казанлък“. Почва ежедневният ефирен маратон: първи новини – сутрешен блок – реклами – популярни филми – обедни новини – игрални филми – вечерни новини – спорт – реклами – седмичен обзорен блок – директни излъчвания от площада, дома на културата, стадиона, Планинското Шипка... поздрави...

Нашенците от по-ново време, рисувани в обективта на Калчев, го даряват с алподискриментите на фестивалната публика: „Разсмивахме публиката и журито с нашите филми...“, пак с усмивка си спомня операторът. С тия нашиенски истории идват Голямата награда от „Публицистико“ – Бели Сток, Полша, и наградата от унгарския фестивал на страните от Източна Европа. Идват далеч преди Калчев да стане казанлъшкият Човек-Телевизия.

После пред камерите на ТВ „Казанлък“, а често и на живо в студиото, продължават да идват хората от Долината – таска, каквито са. Идват и всички големи политици от онова време. „Само Костов не е бил“, смее се Калчев. Старо познанство с президента Желев случайно се възражда покрай предизборно събитие в Казанлък: „Стефко, кво правиш, бе?“, пити Жельо изненадилца по една казанлъшка улица и Калчев веднага го води пред прожекторите на студиото в Дома на културата... А после – на вечеря... Вечерите с Калчев са знаменити. На чаша тънко птие, той е способен да забавлява, без да спре часове наред. В игри-вата линия на тънката ирония

Работен момент от филма „Комин 325“. Стефан Калчев – автор и оператор, и Толю Маренов – фотограф.
На снимката със Станке Грозданов, майстор – коминджия, бригадир.

рал инструмент, определено опомагал. Хората бързо се ориентират в изискванията на стандартите и все пак ставали забележките, помни никогашният провъряващ в дебрите на Единна система на конструкторската документация.

Да се отнася с хората като към хора, за Калчев явно е също принцип, както и верността към фактиите на Истината. Всеки, с когото е работил, познава лекия му маниер на общуване, забележката – на ръба на шегата, свободата, която ти дава като журналист, споделянето в ежедневието, където обикновените факти от живота той тутакси асоциира с крилати фрази на великите умове или спомени от срещи със стойностните българи, голяма част от които познава лично. „Помни“, казва Стефан Калчев. Помни колко много е общил да рисува като малък: цветовете му никога не били като тези на хаколо. Били други, само негови си. Помни малките, а после – все по-големи изложби на арсеналския Кино-фото клуб, където в занятията да се рисува със светлината го посвещава Кирил Marinov. Сетне много му помога и Георги Воденичаров. Спомените силят пороищата от награди от фестивали на любителското кино и фотографски форуми. Калчев помни дословно и трите години в Москва, където учи кино и тв-операторство в Института за художествени ръководители на кино-клубове. Помни в бувкални цитати уроците на професорите си – световни имена в изкуството. „Киното

После Артин Азинян го кани в градския Кино-фото клуб на „Искра“, където майсторът Арто поема фотографията, а Калчев – киното. В един леден ноемврийски ден драмата качава 70-те метра на скелето на пилона на Дом-паметника на Бузлуджа, за да снимат отблизо монтажа на рубина в червената звезда...

Мозайката от ярки документални факти подхрека кадрите от кино-живота на Стефан Калчев: героите от лентите за Борислав Шинев – казанлъчинът, конструиран собствен хеликоптер...; човекът, направил самолет с двигател от Запорожец...; Станке Грозданов, трънчанинът – майстор на 325-метровите комини на мариишките ТЕЦ-ове 2 и 3; срещи със Серафим Северняк, Жельо Желев..., ровенето в годишниците на вестник „Искра“ – „върсene на драматургията на живота“ Калчев търси с острооко истината за човека и истината за нещата: малките, уж незначителни щрихи на подробностите неуспешно рисуват пълнокръвните образи. Прави го и сега, когато не се занимава професионално с кино: очите просто търсят. А умът обобщава: „В Долината има страхотни хора“. С пропловтуя си хумористичен усет Стефан Калчев, обиколил Казанлък и наоколо от място на място и от човек на човек, казва: „Много интересна е народопсихологията на казанлъчанина – той е като дряна – пръви цъфти и последен вързва...“. Калчевите Чудомировски обиколки из Казанлък вътре са наричани на новини нашещенец на образа на новини нашещенец. Помни в бувкални цитати уроците на професорите си – световни имена в изкуството, който се самоу-

Телевизията в Казанлък става школа

Тук прохождат в занаята настъпките имена на местната журналистика, оператори, технически екипи. Лицата Деси Петкова, Красимира Стоянова, Деляна Бобева, Атанас Георгиев, Славяна Узунова... и днес са гърбакът на медиите в Казанлък. Техническият екип Детелина Димова, Иван Каравастев, съпругата Лена Калчева, синът – Николай и щерката Таня са от сутрин до вечер в студиото и наявън сред хората.

Продължава на стр. 4

Акценти

Продължение от стр. 1

26 АРСЕНАЛЦИ ОТНОВО НА ЯПОНСКОТО ХОРО

Съвсем нова 90-минутна програма са подготвили за турнето си тази година арсеналските танцьори. Те ще покажат на гостите на фестивала музикално-певчески танцови картини от традиционния живот на българите в миналото. На практика, в песните и танците на арсеналци, които ще бъдат част от японската програма, присъстват всички български етнографски области. Моми и ергени, игри и закачки в типично нашеенско народно веселие ще оживят пред погледа на японската публика в изкуството на младежите от арсеналския ансамбъл. Красотата на мъжкия тракийски танци, крайдунавските хора, ветренските ергени, празничната русу碌йска, пириинската пеещ, айдемирци ще радват азиатите във Фукуока. Участията на фестивала в гр. Мунаката, провинция Фукуока, е съчетано от няколко години и със септемврийски концертни изпълнения на арсеналските танцьори във Фукуяма. В първите години на сътрудничеството на Казанлък с Япония майският Празник на розата беше втори повод за казанлъшко пристояние в Страната на изгреващото слънце, но напоследък събитията от двете пътувания се обединяват в едно – през септември. Причината е в далечното разстояние между двете страни, обяснява Стоянов. Срещи и вечери с кметовете на Фукуока и Фукуяма, посещения в японски училища, гостувания на японски деца при българските

танцьори, позиране пред местни художници, семинари в зали за бойни изкуства, участие в Есенен празник в Порцелановия парк Арита са само част от събитията от съществуващата програма на арсеналската танцова делегация в Япония.

Ревю на костюми от българските етнографски области е другият „гвоздей“ в програмата, домакинства на Казанлък, символично представен от Царица Роза като патрон на събитието в лицето на Ренета Колева.

Широко медийно отразяване и телевизионни репортажи и тази година ще са част от българското пристояние на фестивала в гр. Мунаката. Книги от „Арсенал“ АД, купища български сувенири, розови продукти и албуми, представящи България, е пригответ арсеналският представителен фолклорен колектив за японските си приятели. Най-големият подарък за тях тази година е новата песен, специално подгответа за турнето. Текстът е на Христо Стоянов, музиката е от фолклорната област Македония. Текстът, по думите на Стоянов, е послание за приятелство и вярност, благодарност към японските партньори и домакини. Песента се казва „Ти“ и ще се изпълнява в превод на японски.

Диана Нейчева

Традиции

ТРАДИЦИОННА СРЕЩА НА АРСЕНАЛСКИТЕ МАШИНОСТРОИТЕЛИ

За 18-ти пореден път в казанлъшки ресторант среща си дадоха ветерани-машиностроители от „Арсенал“, събрахдали машиностроителния завод в началото на 60-те години на миналия век, чийто приемник днес е Завод 5. Те се събраха, за да почетат по традиция и Дена на машиностроителя.

Да се преобратят, да съпреживят отново мили спомени, да чуят новините около любимото предприятие, да се видят. На една маса седнаха бивши директори, конструктори, технологии, обикновени работници-машиностроители, на чиито рамене някога се е крепил „Арсенал“ и без чийто труд днес фирмата не би била тази.

Сред най-развлечуваните бяха двама от организаторите на срещата, посветили по 35 години от трудовия си път на Завод 5 и на „Арсенал“ - технолог Георги Георгиев и конструктор Йордан Стоенчовски.

Двамата не сдържаха сълзите си от емоционалната

среща. Не скриха и болката си, че с годините стават все по-малко. В началото се събрали по 130 ветерани, на тази годишна среща се събраха... половината.

Ветераните получиха и специално приветствие от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев. Със задачата да го поднесе бе натоварен инж. Янко Запрянов, директор „Технологично и иновационно оборудване“, бивш директор на Завод 5.

Продължава на стр. 7

Стоп кадър:

Продължение от стр. 2

ТЕЛЕВИЗИОНЕРЪТ КАЛЧЕВ

Като съдружник е привлечен Дончо Рапалов, който във времето поема обзорното директно двучасово и повече петично предаване – „7 дни Казанлък“. Телевизията става медия на казанлъчани и нейният идеен „баша“ К. Димов в спомените си 20 години по-късно казва: „Така ТВ - Казанлък тръгна да върши работа на хората“.

В топлината на спомнящото се време сега Телевизионер №1 не иска да коментира медийната среда в Казанлък, но е ясно, че не му допада: на Калчев му липсва професионализът, тръпката в обектива, точният диагонал, светлината и сянката на нещата, драматургията на истинския живот - магията, която прави истински филм от просто нанизаните един след друг 24 кадъра в секунда.

Казанлък до тук за Стефан Калчев също няма как да слоби целия филм на неговия живот. Може би се е получил просто един стоп-кадър - парче от хияндите метри ленти, в които Калчев е оставил невидимо себе си. Някои от тях лекомислено авторът е предал на безоговорни „архивари“, които са погубили нещата, други е запазил лично. Кой знае – може един ден някой нахъсан като него ентузиаст да прерови с усмивка останалото, въпросене на истината за нашето време, както младият Стефан някога рови праха из старата „Искра“, за да открива между редовете драматургията на живота.

Диана Рамналиева

Продължение от стр. 1

Обява

Поради увеличаване обема на работа „Арсенал“ АД набира работници за дългосрочен ангажимент на трудов договор за следните професии:

- **оператори на преса метал;**
- **монтажници боеприпаси;**
- **шлосери;**
- **оператори на металорежещи машини с ЦПУ;**
- **настройчици.**

За позициите могат да кандидатстват и пенсионери с опит и стаж в „Арсенал“. Работи се на 8-часов работен ден, редовна смяна и на смени.

За позициите могат да кандидатстват хора със средно и по-ниско образование.

Осигурен е безплатен транспорт за работещите в Завод 4 – площадка Мъглиж от населените места в района: Казанлък, Овощник, Черганово, Крън, Енина, Дунавци, Копринка и Мъглиж.

Кандидатите могат да получат необходимия комплект документи от гише „Пропуски“, централен портал, всеки работен ден от 08.00 до 16.30 часа. Предаването на документите обратно става на същото място. Справки и информация: отдел „Кадри“, тел. 0431/63133

„АРСЕНАЛ“ И BBC CABLE НА СТАРТА НА ФУТБОЛНИЯ ТУРНИР

Програма

Програма за Междуфирмен турнир по футбол	
23.09.	
Арсенал	BBC Cable(2)
24.09.	
Капрони	BBC Cable(1)
25.09	
BBC Cable(2)	Военните
26.09	
BBC Cable(1)	Полиция
29.09.	
Военните	Арсенал
30.09.	
Полиция	Капрони
3.10.	
Финал	

Финалът на турнира е на

3-ти октомври. Ето и цялата програма на Междуфирмения турнир по футбол.

Миран Маденджиян

И защото щастлието често се промъква през врата, която не подозираш,

че си оставил отворена...

За прекрасните златни години на

математичката

Лина Узунова

желаем:

Да се множат отворените неподозирани порти, през които да надънча с цялото си очарование омайникът Живот,

Да се роят прозорците, през които да струи щастлието, да прелива Късметът и да влиза Любовта!

За още много години, пълни с вдъхновение!

Наздраве!

6-ти септември 2014 година

ВАНЯ-ИЛИ ИСТОРИЯ ЗА ДИНОЗАВРИ, ТАНЦИ И... ЛЮБОВ

Тя дели времето си на делово и динозавърско, в Джурасик парк. Първото, защото е неотменната помощница на директора по финансите въпроси на „Арсенал“ Янко Костадинов, а второто заради купицата шкафове, които се налага да прескача, пълни с... 500 динозавъра, купища тахаби, жаби, буби, хъркати твари. Казано иначе – онова, което осмисли сега светът на 7-годишния й син Теодор.

Всъщност, той е героят на историята, защото тези дни изцяло пълни времето на Вания Станилова – една от секретарките в Главна дирекция, бивша дългогодишна танцовка в ансамбъл „Арсенал“ и съвсем предстояща мама на първолак.

Два дни преди старта на учебната година Вания Станилова признава, че не е от майките, които превръщат тръването на училище на детето си в събитие от световна величина. Като

Вания и Николай ще се оправят основно сами с ученика.

На баби ще разчитат само в краен случай. Като за начало, в първите дни секретарката Станилова ще притича в обедната почивка, докато отворят училищния стол. После постепенно първоволакът ѝ ще свиква и сам

не съвсем – особено, ако занемари първоволакът уроците, категорична е Вания. Казва, че не е и от онези майки на първоволаци, които държат непременно детето им преди първи клас да може да чете и смята. Тео познава буквите и цифрите, но все още не може да чете и смята. Трябва да му е интересно в училището, казва майка му. Малчуганът

страстта на малчугана към животните Вания Станилова може да разказва много: са-мият той също. Знае наизуст почти всички имена на 500-те си динозавъра въкъщи, мъчно произносими за човек с по-голямо ЕГН. Горгозавър, Стетозавър, Динозавър, Инцисивозавър, Елазомотеум, Козенинтият мамут, Саблезъб тигър, Крепстор носорог

В края сметка и двамата домашни любимици останали у дома, защото любовта не се дели, споделя с ведрото си чувство за хумор Вания Станилова.

Самата тя е посветила на „Арсенал“ вече 28 години. Започната веднага, след като завършила СПТУ по машиностроене „Фридрих Енгелс“. Първото й работно място е Централно складово стопанство, а после Главна дирекция. Сега помага в работата на икономическия – Костадинов. Харесва работата си, намира я за интересна и предизвикателна. И през ум не ѝ минавало да замени портала на „Арсенал“. Не само заради натрупаните години танцова емоция тук.

Била е лична танцовка в ансамбъл „Арсенал“.

Дълги години. Опитала дори с колеги на частни начала под ръководството на Димитър Минков, някогашен директор на ДК „Арсенал“. На едни им пръвървляло в начинанието, на други не, затова пък Вания продължава и сега с желание да танцува. Винаги, когато има възможност.

Но танцовата ѝ емоция бледнее пред другата ѝ, проплакала на 8-ми октомври 2007 година. Теодор. Единственият ѝ син, който сам си избрал дата за среша със света, напук на големите сметки и изчисления на родителите си.

За тази порасната 7-годишна емоция и за нейния училищен прощъпълник Вания Станилова ще почерпи. След два дни.

За да върви по вода науката на русокосия й ангел и да събиде деня, в който ще открие динозавъра – Стеколов, който сам си е измислил. Тайна, но споделена мечта на майка и син.

Проверила съм в енциклопедиите, няма такъв. Но искрено му желала да го открие, в стаени от вълнение сълзи, удавени в късotto слънце на септември, споделя Вания. Една арсеналска майка, богата с истории за динозаври, танци и любов. Последното по много.

Деляна Бобева

счита, че това е част от живота, приема го като даненост и в движение. Дни преди старта на учебната година първоволакът Теодор Николаев Шопов има само раница, но на 15-ти септември ще грее в свежата редица на новобранците в ОУ „Мати Болгария“ в класа на госпожа Мария Димитрова. Вания не е от родители с болни амбиции, които непременно ще проектира върху сина си, но иска да има време за уроци по рисуване, на каквито вече по-расналият ѝ син е бил и заради чийто талант има вече и награди. Последната е от тазгодишния Национален конкурс „Наследници на Дечко Узунов“.

Освен за рисуване, Вания и спътникът в живота ѝ – технологът от Завод 5 Николай Шопов се надяват да запишат сина си и на плуване. Освен задължителната занималня, с която Теодор няма да се размине. Като типично българско семейство, с баби и дядовци на разстояние,

да ходи на училище. Избрали централното училище заради най-прекия път към къщи. Самият

Теодор, симпатично и любознателно дете,
е разбираемо по-развълнуван от майка си. Не се притеснява от училището. Напротив: има си дори мечта – да получава много шестици, господжата да е мила и да не му се кара, както в училище, така и у дома. Последното е гарантирано,

и няма приятелчета от градината в новия клас, но за сметка на това има много такива в съседните.

Самият Тео очаква с вълнение първия учебен ден и срещата си с учителката и съучениците. Любопитно му е и как родителите му ще се нагиздят за празника. Като типична Везна, 7-годишният малчуган не е чужд на суетата. Обичливо и милозиво дете е, казва майка му, докато бъдещият първоволак изхранва с кроасан котка с куп котета в близост до дома. За

са само част от сложния зоопарк, който всяка вечер осмисля времето му и създава емоции на родителите му.

Своеобразният Джурасик парк е станал част от дома

на семейството, в пакет желанието на Теодор да има истинска змия, която за известно време водила тиха война с Вания Станилова: малчуганът трябвало да избере – или мама, или змията.

В Техническата библиотека на „Арсенал“:

Уникат Самиздат пази арсеналското перпетуум мобиле

Повече от 32 200 тома пази Техническата библиотека на „Арсенал“. „Това е най-богата техническа библиотека в Казанълък“, казва стопанката на книгохранилището Светла Кадиева. Ежедневно тук идват между 10 и 15 арсеналци. „Не са толкова много, но идват, четат. Тези, които са свикили, знаят как се работи с картотеката и фонда, а който не е наясно, аз съм нареда“, обяснява библиотекарката, която посреща над 500 читатели – специалисти-техничари. Библиотеката е основана през 1960-та година, но в нейния фонд има книги още от преди това – от 50-те и 40-те години на миналия век. Огромната част – една четвърт от наличността на библиотеката, където арсеналци по-

пълват техническите си знания, е справочна литература. 70 % от литературата е на руски език. Това в известна степен затруднява младите

ръководството на „Арсенал“ АД попълва фонда от книги и периодични издания на английски език. Десетки нови списания от различни

хора, които търсят издания на английски език, обяснява Светла. Именно заради тази потребност от адекватност в съвремените условия,

страни по света продължават да пристигат тук, за да могат арсеналици да се ползват от тях в работата си. Абонаментът за специализирани

издания за оръжие е сериозен разход, някои от списанията струват стотии долари годишно, но без актуална информация няма как да се разиват кадрите, обяснява библиотекарката. Подборът на изданията се прави с помощта на ресорния технически директор на „Арсенал“ – инж. Христо Стрешков. Съвсем накърно, например, фондът на Техническата библиотека се обогава с ценното издание – класика в машиностроенето – култовият Справочник на Ануров в три тома. Придобиването му струва стотии левове, защото напоследък руската литература е изключително скъпа, обяснява още стопанката на арсеналската техническа библиотека. Новата руска Енциклопедия

„Машиностроене“, която се вижда на рафта, има корична цена от 89 лв. Ежедневно в Техническата библиотека идват инженери, технологии, конструктори, студенти, работници, майстори... Някои от тях работят със справочните издания постоянно. Част от справочниците са с превърнати в нещо като настолна книга, с която ежедневно се свърва точността на техническата работа на арсеналските специалисти. „Виждала съм хора, които при пенсиониране идват тук да издават справочниците си – старателно подвързани и пазени години наред“, споделя библиотекарят...

Продължава на стр. 4

В Техническата библиотека на „Арсенал“:

...арсеналското перпетуум мобиле

Самата тя е нещо като марка на книгохранилището – започната е работа тук през 1985-та, а още преди това – от 1978-ма, след немската гимназия, постъпва в „Арсенал“. Работа за преводачки тогава нямала, но страсти към книжното я прави страстна машинописка в ИММ при Неделко Братоев. После Светла става библиотекар.

„Справочник на конструктората“, „Справочник на техника-машиностроител“, „Задачи по Съпромат“, „Техническа безопасност“, „Химия“, „Физика“, „Математически формули“, „Справочник на нормировчика-машиностроител“, „Нормирани на разхода...“, заглавията – стрелици за лайка, с които специалистите са на „ти“, со редят за рафтовете на земната и читалнята, които съхраняват още изданията от 50-те и 60-те години. По това време арсеналската техническа библиотека се помещава в сегашната сграда на НИТИ, през 1980-та се строи новата част на корпуса на Завод 5 и за библиотеката се оформя специално място. За нея се отделя най-просторната и светла част на сградата. Библиотекарите специално са настоявали за това, отбележава Светла. Първоначално тя работела с още две колежки, после останали две, а сега тя сама се грижи за центъра фонда, както и за достъпа на арсеналци до информацията в него. 88 раздела има Техническата библиотека на „Арсенал“, скоро е открит и новият раздел, който събира литературата за нанотехнологии.

Арсеналската Техническа библиотека влиза в Отдел „Научно-техническа информация и международно съ-

трудничество“ през 1988-ма, после и до сега, се прехвърля в Отдел „Техническо развитие“ към Техническа дирекция.

Част от фонда сега продължава да се попълва от дарения, които вече надхвърлят 500 тома. Основно книгите тук се поръчват директно, на времето заявката ставала най-често през Руската книжарница в Казанлък. Има и обмен на литература с Националната библиотека в София, както и със столичната Централна технологична библиотека, които пращат по поръчка нуждата книжнина, ако има желаещи да ползват нещо, което тук липства. „Арсеналният тръбва да знае, че достъпът до нашата Техническа библиотека е абсолютно свободен и е за всички тях“, – напомня Кадиева, която в практиката си среща случаи, хората да влизат плахо тук като на забранено място. „Литературата може да се ползва тук, в читалнята, дава се и за външи. Що работата го налага, не се отказва достъп“, – обяснява още опитният библиотекар.

Светла споделя, че въпреки минулото време, продължават да се търсят много изданията от 50-те и 60-те години на 20-и век, а автори като Ануров, не излизат никога от актуалния списък. Справочника на Долматовски, „Металорежещи инструменти“ на Събчев и „Металознание“ на Балевски са сред настолните четива на арсеналските машиностроители десетилетие наред. Сред читателите на арсеналската техническа библиотека са и децата на Светла. Синът Димитър е „техничар отвънкъде“, а щерката Катя е икономист.

„В миналото имахме и пове-

Продължение от стр. 4

...арсеналското перпетуум мобиле

че литература на български език, сега университетите си имат свои издания и си ги разпространяват сред студентите“, обяснява Кадиева впечатленията си от пазара на техническа литература у нас. Като стар книжар, тя кътва всичко – и старото, и новото. Прибрала е на рафтовете в Техническата библиотека и фонда от бившата библиотека на ЕИЦ, въпреки, че в огромната си част, тя е морално острая.

Сред безценните фондови единици тук е и единствен екземпляр от прословутото изследване на арсеналца Андрей Станев Иванов-Алексиев. Изследването му върху перпетуум мобиле. Издането е единствено, собствена изработка. Отпечатано е вероятно от арсеналска машинописка, формулите и химическите символи са изписани ръчно. На корицата върху ръчната подвързия е залепен бял лист хартия с текст: „А. С. Иванов-Алексиев /Дигиталният на природата – Вселената/ Съдържанието е датиран на 1982-ра. В него специално е изписано: „България – Едово – Казанлък“. Страниците са 165, отпечатани само от едната страна на листа. Авторът Андрей Станев е най-интересният читател и събеседник, който е идвал тук, спомня си библиотекарят на арсеналските техничари Светла Кадиева. Надеждите й са, че тук и занапред ще продължават да изват хора с интереси в техниката и технологиите, защото именно с такива специалисти фирмата може да се развива успешно, както до сега.

Диана Рамналиева

Иди и виж

17. 09 - ДК „Арсенал“, 19:00 - Концерт „Не си отивай, лято“ - поп, джаз, класика с изпълненията на Орлин Павлов и Еделина Кънева.

* * * * *

18. 09 - Военен клуб, 19:00 - „Фенове“ - спектакъл на Театър „Л. Кабакчиев“.

* * * * *

24. 09 - ДК „Арсенал“, 19:00 - „Железният светилник“ - спектакъл на Театър „Българска армия“.

* * * * *

22. 09 - пл. „Светополис“, 11:00 - 106 години от Деня на независимостта на България.

* * * * *

До 26-ти септември в Информационния център на ул. „Искра“ 4 продължава изложбата на Школата по изобразително изкуство „Ренина“ - „Настроения“.

* * * * *

До 23-ти септември в ИМ „Искра“ – изложбата „Въоръжение от 1 хил. пр. Хр.“ – експонати от РИМ – Шумен.

Театрален септември в Шипковата къща - Казанлък:

15.09 - 19.00 часа - Шипкова къща - „Лалугер“ - моноспектакъл на Николай Урумов

20.09 - 11.00 часа - Малка театрална работилница - театър - концерт „Камен Донев и оркестричи“

29.09 - 19.00 часа - „Пътуване в театралния свят на Николай Урумов - сцени от известни спектакли с негово участие.

За информация: тел. 088 29 27 012

Избори 2014

17 КАЗАНЛЪЧАНИ В ДЕПУТАТСКИ ЛИСТИ

Трима са с реални шансове за успех

17 казанлъчани са в депутатските листи на различните партии и коалиции, регистрирани за участие в извънредните парламентарни избори на 5-ти октомври тази година за 43-ти Народно събрание. Сред тях най-многообразно е присъствието им в листата на коалиция БСП-лява България - 4-ма. С реални шансове за депутатската банка е един - кметът трети мандат на село Шейново Николай Терзиев. С възможности за парламентарни добри вот за БСП е и петият човек в листата на социалистите - началникът на Инспектората по образоването Донка Симеонова, която е 5-та в листата. Другите двама в листата са на по-задни позиции: директорът на Завода за пружини в град Крън Александър Минчев е на 16-та позиция и Пламен Караджов, който е 19-ти.

Трима казанлъчани са в листата с кандидат-депутати на ГЕРБ. С реални шансове за депутат от тях е един - инженерът по радиоелектроника Нено Влайков. Той е на трето място в листата и практически

е избран депутат. Следващите позиции са на досегашната депутатка педагогожката Аксения Тилева, която е на 10-то

е записал в листата си казанлъчки имена - 3-то място на Николай Александров, лидер на СДС. Освен него, още два

от последния вот през май за Европарламент. В тези секции ще работят общо 773 членове на СИК.

Важни срокове за изборите:

1. До 14-ти септември избиратели с трайни увреждания, които желаят да гласуват с подвижна избирателна урна, подават писмено заявление, придружено с копие на документ от ТЕЛК.

2. До 20-ти септември избиратели, чиито постоянен и настоящ адрес са различни населени места, могат да поискат писмено да бъдат вписани в избирателния списък по настоящия адрес.

3. До 27-ми септември се отстраняват непълноти и грешки в избирателните списъци, след подаване на писмено заявление от гражданините.

Всички тези промени се извършват в дирекция ГРАО на Община Казанлък, бул. „Ал. Батенберг“ № 4, етаж 1.

Деляна Бобева

място и на младия програмист Боян Каличков, който е 22-ри по ред.

Двама са казанлъчките представители в листата на ДПС - досегашният депутат Халил Литров, който е втори, веднага след водача тук Делян Пеевски, и Ридван Байрам Иляз, който е на последното 9-то място.

Реформаторският блок също

ма казанлъчани са в листата. Движението на президента Георги Първанов - АБВ - Алтернатива за българско Възраждане, е отредило 3-то място на младата казанлъчка еколошка Мария Славова. Патристичният фронт, който е коалиция от НФСБ и ВМРО, е дал 6-то място за казанлъчкия историк и председател на местните войводи Чавдар

Ангелов, който има и арсеналски стаж в трудовата си биография. Още един арсеналец - Галин Георгиев, също е със 6-то място в кандидат-депутатската листа на партията на Николай Бареков „България без цензура“. Галин Георгиев е и общинският лидер на ББЦ в Казанлък. В листи са и лидерът на партия „Атака“ в Казанлък - Драгомил Иванов, който е трети, както и Стойчо Чичеков, бизнесмен, някогашен кандидат за кмет. Той е в листа на НСДВ. С най-дълги листи в региона, от по 22-ма кандидат-депутати, са две партии - БСП и ГЕРБ.

Общо 18 партии и 7 коалиции регистрираха свои листи в Районната избирателна комисия - Стара Загора за предстоящите избори за Народно събрание. В община Казанлък общият брой на имателите право на глас на 5-ти октомври е 70 081 избиратели. Те ще упражняват правото си на глас в 87 избирателни секции, като местата им остават непромени

Министър Румяна Коларова:

ПОЛИТИКАТА ВЪН ОТ УЧИЛИЩЕ!

Образоването не може да е обект на партийни битки и партийна политика, както и да се използва за предизборна кампания. В този смисъл политиката следва да е вън от училище, заяви в Казанлък министър на образоването в служебния кабинет доц. Румяна Коларова. Тя призовава и политици, и просветници да се въздържат от изкушенията политикита да влеза в училище или училището да се използва за политика под каквато и да е форма. Тя изрази надежда учениците по история на своя ред да се изгответ така, че съдържанието им да не дава поводи за използване и предизборно манипулиране.

Съдъртът ми е: независимо кой ще победи на изборите, да не използва училището за политика и това е принципна позиция, заяви министърът на образоването.

Коларова уточни, че това не означава учителите, директорите, началниците на инспек-

От началото на мандата на служебния кабинет са сменини началниците на Регионал-

да, след съдебно решение, и в Кюстендил. Нямам мотив да сменя началници на инспекторати, добави Коларова, но предупреди, че, ако възникне проблем, би пристъпила и до тази мярка.

Коларова отрече информациите, че името ѝ е сред тези министри, които ще останат и в редовния кабинет след парламентарните избори. Моят ангажимент е към президента и службното правителство, никой не е обвързан с мен друго, заяви министърът на образоването.

26 милиона лева е дупката в бюджета на образователното ведомство, но този дефицит няма да засегне деглерираните бюджети, а други разходи, уточни министър Коларова. Недостигът в бюджета ще засегне основно електронната платформа за образоването, за която са нужни 7 милиона лева, националната програма

за ремонтите и парите за наука.

90 са децата на бежанци у нас, записани за новата учебна година в българската образователна система, каза зам.-министър Ваня Кастроева. Между 400 и 1000 били децата в училища във возраст, които подлежат на обучение в нашите училища, но проблемът с обхващането им бил в миграцията и реалния текен брой.

Това практически ни лишава от възможността да предпримем адекватни полезни мерки, уточни от просветното министерство. Сериозен бил проблемът с децата-бежанци, пристигнали в България без семействата си, които практически обикалят 5 страни.

В същото време единственият начин за интеграция на бежанците у нас е чрез децата им, заяви министър Коларова в Казанлък.

торати да нямат политически позиции, но призовава това да не се отразява и да не засяга по никакъв начин тяхната работата.

ните инспекторати по образоването в Хасково, Пловдив и Сливен заради възстановени от съда предишни началници. Предстои такава рокада,

ПО-МАЛКО ПЪРВОЛАЦИ В КАЗАНЛЪК

703 - ма

първокласници тръгват на училище тази година във всички училища на територията на община Казанлък. Те са с 13 по-малко от първоляците през 2013 година. Учебната година във всички училища ще започне на 15-ти септември в 9,00 часа с издигането на националния флаг. От Община Казанлък са пригответи специални дарове за първокласниците – книжки с български народни приказки и с лично посвещение от кмета на община Галина Стоянова.

До 30-ти сеп-

тември е срокът, в който родителите на тазгодишните първокласници могат да подават заявления в дирекция „Социално подпомагане“ за отпускането на еднократни помощи за тях. Това съобщи за „Трибуна Арсенал“ директорът на „Социално подпомагане“ в Казанлък Мима Орачева. До момента подадените молби са 463, като 112 от тях са за община Павел баня, останалите за община Казанлък. Общият брой на отпуснатите помощи е 412. Отказаните са 3. Месец след отпускането на помощите предстои проверка от социалните работници дали детето, записано в първи клас, посещава училище. Ако това не е така, средствата, в размер на 250 лева, подлежат на връщане.

64 ХИЛЯДИ В СТРАНАТА

Около 64 хиляди са първокласниците в България тази година и са повече от тези през миналата, когато са били 63 596. Няма да има училища на територията на страната, в което да не започне учебната година, но ще има такива, в които ремонтите ще продължат и след старта ѝ, съобщи в Казанлък заместник-министър Ваня Кастроева.

Заедно с просветния министър в служебния кабинет доц. Румяна Коларова в национално съвещание участваха началниците на Регионалните инспекторати по образоването. Обсъждани са резултатите от приключилата учебна година, обективните критерии за оценка на знанията на учениците и оттам на качеството на учебния процес, както и актуални проблеми преди

- Корпоративна търговска банка и парите на училищата, които са там, каза още министър Коларова. Сериозен бил проблемът в община Сливен, където парите на всичките 34 училища са там и на практика те са блокирани средства за ремонти, което се отразява на работата в училище.

В Казанлък министърът на образоването и науката се среща с кмета на община Галина Стоянова и проведе работна среща с директорите на училища.

Министър Коларова прояви засилен интерес към състоянието на професионалните гимназии на територията на община Казанлък, като сподели и идеята за създаване на политехническа гимназия в града.

По време на работната среща е коментиран и въпросът

Продължение от стр. 4

...АРСЕНАЛСКИТЕ МАШИНОСТРОИТЕЛИ

Сред почелите срещата бяха и други бивши директори на някогашния Завод за металорежещи машини – Марко Маринов, заместникът му Пенчо Джурков, бившият директор на ИММ Неделчо Братоев и др.

С емоционално ретроспективно слово разчуваха някогашните си колеги първият конструктор на Завода за металорежещи машини Харитон /Хари/ Симеонов.

Покана да уважат юбилейния празник – 90 години „Арсенал“ на 10-ти октомври, отправи към ветераните-машиностроители и свои бивши колеги Атанас Бозов, председател на СК на КНСБ в „Арсенал“.

началото на новата учебна година.

Ако образоването не е записано като приоритет в Общинските планове за развитие, то няма как да се получат средства по програми за модернизация на учебни сгради, детски градини и просветни бази, каза министър Коларова. Това е бил и един от сериозните проблеми в някои общини, „които не се виждат от София“, но за които министърът е научила в хода на националното съвещание.

МОНМ не може да си затвори очите и за друг проблем

за средните училища и възможността им от 2015 г. да работят по програма „Успех“, както и въвеждането на целодневно обучение за петокласниците.

Просветният министър даде висока оценка на диалога в община Казанлък между местната власт и образователните институции.

Хари Симеонов

САМАРСКОТО ЗНАМЕ И ЗНАМЕНОСЕЦЪТ НИКОЛА КОРЧЕВ

На всеки празник, свързан с бойната слава на България, се гордеем, когато чуем, че българската войска няма пленено знаме. И винаги пред мен изплюва картината на Ярослав Вешин със Самарското знаме в ръцете на знаменосеца Никола Корчев.

Чудила съм се как този взършен човек е носил и защитавал това свято знаме.

Едва когато научих повече за историята на знамето и на знаменосеца, когато се изкачих вътре в Паметника на свободата на върха на Стара планина, тогава ми се изясниха много неща, неизвестни за мен донреди няколко години, както и за доста други хора.

Във вътрешността на Паметника на свободата на върх Шипка е изложена експозиция, разказваща за героизма на руските воини и българските опълченци по време на петмесечната отбрана на Шипка.

Заедно с богатата колекция от ордени и медали, снимков и документален материал и оръжие, там се намира и копие на Самарското знаме.

Факти:

Знаменосецът на Самарското знаме Никола Корчев е бил на 41 години, когато го е носил и защитавал.

Август е месецът, в който са се водили едни от най-важните сражения под него.

Август е и месецът, през който знаменосецът е напуснал този свет.

В Москва Самарското знаме е изложено в Кремълския дворец. На 6 май 1877 г. знамето е тържествено осветено и връчено от губернатора на Самара П. В. Алабин на III-та Опълченска дружина. На следващия ден е положена клетва пред знамето.

Бойната светиня, ушита от монахините в Самарския девически манастир, е копринен три科尔 с размери 1.85 м на 1.90 м, представен с панславянските цветове в червено, бяло и светлосиньо.

На двете му лица в златен кръст са изобразени иконите на Св. Богородица и на Светите братя Кирил и Методий, рисувани с маслени бои от петебургския художник Николай Симаков.

Знамето е било подготвяно специално за Априлското въстание.

Самарското знаме е носено в сраженията за Стара Загора, боевете при Шипка и Шейново. При защитата на Стара Загора /31.VII. 1877 г./ са ранени трима и убити двама от знаменосците. Пронизан от щукове пада и подполк. П. Калитин.

В решителния момент Самарското знаме е спасено от опълченца Никола Павлов Корчев - за подвига си е награден с орден за храброст „Св. Георги“ - IV степен.

Самарското знаме е българско бойно знаме, един от най-важните военни символи на българската армия по време на Освободителната война.

Самарското знаме поставя началото на традицията българско бойно знаме да не попада в плен

След Освобождението Самарското знаме се лази в Радомир. Между 1881 г. и 1946 г. то се намира в Двореца в София. През 1946 г. е пренесено в Националния военноисторически музей, където се съхранява и до днес при специални условия.

Самарското знаме е единствено знаме, отличено с Кръст за храброст, вграден в българският украсен държка.

Направени са му пет копия за музеите в Москва, Самара, София, Стара Загора и Шипка.

За знамето и историята

Знамето е рисувано от много художници, като най-известните картини са „Самарското знаме“ на Ярослав Вешин (1911) и „Връчването на Самарското знаме на Българското опълчение в Плоещ“ на Николай Оренбургски.

Интересна е историята по създаването на картината „Самарското знаме“ от Яро-

ника Ярослав Вешин. Тъй или иначе, но като заровили труповете, трябвало бързо да бягат. Качили се всички на каруцата и тръгнали към Самоков.

Там мъжете се хванали на работата в самоковските ковачини, издържалки по този начин семейството. Но поради буйния им характер прадядо ми Никола не търпял никаква неправда.

Една нощ той влязъл в дома

правил събранията на революционния комитет.

По пътя на Самарското знаме

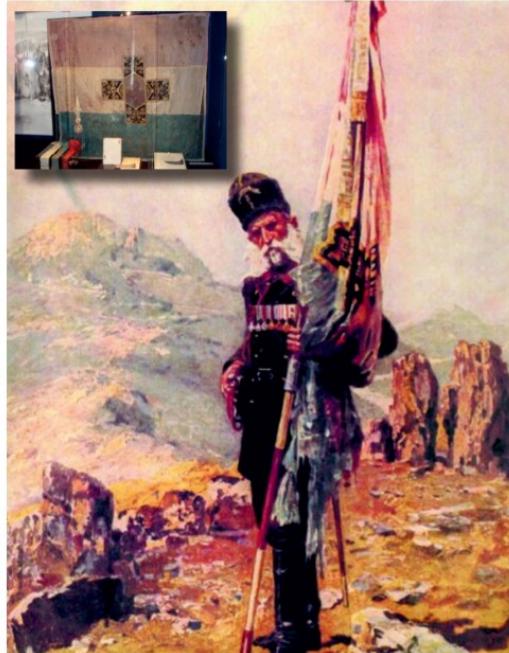
Неговият подвиг е, че при спасяването на знамето, той съзнателно си защищава подп. Калитин, получавайки 11 ранни. Това се случва в днешното село Енина до Казанък. Когато видял, че командирът пада, пронизан от щукове, той грабнал знамето. Понеже е бил много здрав физически, в последните минути, преди да пленят знамето, успява да го наведе никоиску долу (затова дръжката на знамето е счупена) и го дава на едно малко момченце - Черногорчето. Това момченце спасява знамето, изнасяки го от полелсражението. За подвига си Никола Корчев бил награден с орден за храброст „Св. Георги“ - IV степен.

След Освобождението се премества да живее във Варна със съпругата си и сина им Иван, където се ражда и вторият им син - Атанас. Живеят в центъра на Варна в голяма къща. Тук Никола започва да се занимава със строително предприятичество. По това време турските, арменските и гръцките къщи били хаотично разхвърляни във Варна. Прадядо ми участвал в тяхното разрушаване, за да се направи нов градоустройствен план. И тъй като бил много уважаван от всички, те го тачели наедно с капитан Петко войвода, издействал един много хубав градоустройствен план за стария център на Варна.

През 1902 г. на върх Шипка с грандиозни тържества се чества 25-годишнината от Шипченската епопея. Открива се и новопостроеният храм-паметник „Рождество Христово“. В Шипка за освещаването му канят и всички живи опълченци. Те облекли униформите, нарамили пушките и се строили за парада. Всички решили дружно, че Самарската светиня може да бъде повърната само в ръцете на спасителя й - дядо Никола Корчев.

Художникът Ярослав Вешин,

който присъствал, бил силно впечатлен от достолепния знаменосец. (Тогава той е бил на 66 години / 1836-1902 г. /). След години той му изпратил телеграма, че иска да го нарисува със Самарското знаме

слав Вешин.

Константинка Корчева – внучка на по-големия син Иван на Никола Корчев разказва за прадядо си:

„Прадядо ми Никола Павлов Корчев е роден през март 1836 г. в село Горна Дикана, Самоковска епархия. Оженил се малък, на 19 години, за мома от Долна Дикана. Бил едър човек, много висок – около 2,10 м, силен, буен и непокoren. Богат бил, много имоти имал, воденициата на Долна Дикана например била негова. Една нощ, бил е през 1872 г., пристигнал в дома му двама турци и пожелали да останат само жените в къщата, а прадядо ми и баща му отпратили. Никола и баща му се престорили, че тръгват, а всъщност нападнали турците, изтрепали ги и ги заровили край воденицата. Казват, че тая история била послужила като първообраз на сцената от „Под иго“, тъй като Иван Вазов присъствал при позиранието в ателието на худож-

ин в Барон-Хиршовата железница. Поне аз така знам, че е първият. А като го назначили да кара блок на линията Русе – Варна, на няколко пъти пътувал с него дяконът Левски, скрит във вагона за въглища и дърва. По това време Апостола често трябвало да пътува за Букуреш, където

в ръце. Старецът пристигнал с трена от морето и дълго време позирал пред живописца в пълна бойна униформа. Картината била завършена през 1911 г. и станала толкова известна, че и досега реликвата се съврза с образа на прадядо.

Рисуването ставало в ателието на художника. Преди да отиде там, прадядо ми обличал парадната опълченска униформа, отивал до двореца и от там, съпроводен от гвардейци със знамето, тръгвал към ателието на художника. Софиянци по улиците го приветствали и му ръкоплясвали. Рисуването продължило 4-5 месеца. Много често присъствал и писателя Иван Вазов и разговарял с прадядо ми, който, казват, бил рядко сладкодумен и интелигентен човек. Перфектно владеел турски и гръцки език, но не е позволявал никоидна дума да се пропада на чужд език в къщата му. Между прадядо ми и Вешин се заражда голямо приятелство и художникът решава да нарисува още една картина със Самарското знаме. Тя е по-добра на една от книгините, но в момента не се знае къде е. Картината е описана през 1893 г. в статия във вестник „Балканска зора“. После вече никоидна не се знае за нея, което е много жалко.

Прадядо ми Никола умира на 29 август 1921 г. на 85 години

На погребението му се стича цяла Варна. Изпратен е с военни почести. При преместването на варненските гробища през 1938 г. синът му Иван събра костите му в сандъче и ги предал в храма-костница на Шипка.

Това е разказът на Константинка Корчева – правнучка на Никола Корчев.

Ярослав Вешин добавя пейзажа по-късно, когато рисува околностите от природата. Често на сеансите в ателието присъства и Иван Вазов. Часове наред беседва с опълченца. Така се раждат някои негови стихотворения като отглас от тези разговори.

Картина „Самарското знаме“ е завършена през 1911 г., когато Никола Корчев е бил на 75 години, а умира на 85 г.

Материалите събра и записа:

**Лина Узунова
бивш служител
на „Arsenal“**

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамнлиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnlieva@abv.bg
Мария Рашикова: 0882 98 70 12; Първолета Петрова: 5 74 55